

Ekklesia Amsterdam

zondag 22 april 2018

'Jakob verhief zijn voeten' *over vertalen 1*

De kaarsen aangestoken

Klankresten (Verzameld Liedboek 502)

Woord ten geleide

Kinderkring

Schriftlied - "Die chaos schiep tot mensenland" (VL 269)

Voorlezing uit het boek *In den beginne*

Genesis 29:1-11

Jakob verhief zijn voeten
en ging naar het land van de kinderen van het oosten.
Hij zag, daar, in het veld een waterput,
daar lagen drie kudde schapen vlakbij
want uit die waterput placht men de kudde te drenken.
Een grote steen lag op de mond van de waterput.
Dan werden alle kudde daar samengedreven,
dan wentelden zij de steen van de mond van de waterput,
en als de schapen hadden gedronken,
deden zij de steen terug op zijn plaats, op de mond van de waterput.
Jakob sprak tot hen:

Mijn broeders, waar komen jullie vandaan?

Zij zeiden:

Wij komen uit Charan.

Hij sprak tot hen:

Kennen jullie Laban, de zoon van Nachor?

Zij zeiden:

Of we die kennen.

Hij sprak tot hen:

Is hij in vrede?

Zij zeiden:

Ja, in vrede -

daar, Rachel, zijn dochter, daar komt ze net aan met de schapen.

Jakob sprak:

De dag is nog lang,

het is nog geen tijd om de kudde samen te drijven.

Geef de schapen alvast te drinken en laat ze nog wat grazen.

Zij zeiden:

Dat kunnen wij niet

zolang niet alle kudden zijn samengedreven.

Dan pas wordt de steen gewenteld van de mond van de waterput
en drenken wij de schapen.

Terwijl hij nog met hen sprak,

kwam Rachel daar aan met de schapen van haar vader -
zij was herderin.

En het geschiedde:

Jakob zag Rachel,

de dochter van Laban, zijn moeders broeder,

en ook de schapen van Laban, zijn moeders broeder,

toen trad hij nader,

wentelde de steen van de mond van de waterput

en drenkte de schapen van Laban, zijn moeders broeder.

Jakob kuste Rachel,

hij verhief zijn stem en hilde.

Woord dat ruimte scheidt (VL 537)

Toespraak

Alex van Heusden

Boek jij bent geleefd (VL 491)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,

viering van eucharistie,

ritueel van solidariteit:

laat ons bidden.

Als het geen droom, geen leugen is
wat ons gezegd is,
dat er goed land zal zijn -
een stad met bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen.

En zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen (VL 661)

Moge het delen van dit brood en deze beker ons hart versterken,
dat wij vol hoop meewerken aan een nieuwe wereld
waar brood en recht en waardigheid en liefde is
voor al wat leeft.

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

El Senyor – Taizé)

Elke dag, alle dagen - Psalm 145 (Löwenthal – nieuw)

Voorbeden

Onze Vader (VL 246)

Zegen

Dat woord waarin ons richting werd gegeven (VL 525)